

1. Athuganir um veðurfar.

3 1/2 blað qto. + 1/2 blað viðauki.

Varasamt iðlið. Þausamt er á jörð; loagn eða loagn vindloft og
 austri eða norðri hefir stáid um nokkurt stáid, en loftswart skyllni
 er í suðri, milli fjalla, þ. e. miðlataar og Reykjanes, en grátt er það, en herra
 hannu uppi í háloftið; hvergi sér til fjalla drunna hella, en grá þolli-
 strý er þar norðan af og á það gangur skyllni, en það er viddi svo miðlið,
 að úr því fer að hreyfa og vindurinn að þyngrast. Einnu da lövinn
 Umblauslundum síðar er komið af þyngrast og öðru bylur, með
 frosti miðlið og þann þyngrast. (Sfr. Þausamtáttid 29. marz 1883 o. fl.)

— " —

Bylur og þotta á sjó. Komu á manna bylur eða þotta á sjó, er vandgylt, að hafa
 þolið vel eftir öldungum og heita lands sam þyngrast, þara með lodum, en varast
 að verða af úrri ystu þolli, þ. e. Óluboja, Flúðinni eða þyngrast, Tröskuldur,
 Hlaupsbóla eða Þausamtáttid. Varast skal að verða sjá viddi þolli, því þinn
 getur þyngrast eða gangið til og sjóvarþara einu, en aldun hann of svo nekkum
 nemi.

————— " —————

Þotta í heidum og fjöllum. Þe mænu gangandi eða ríðandi yfari af þotti, er vand-
 gylt, að leggja einhveru hlut á vaxinn, þ. e. staf, svipa eða vellinga gletta
 þ. e. stafrothinn, svipa þakkið eða vellinga þotta svipa í þi átt, sem haldra
stál. Þe u manpi manna samann, er gott að þeir geti þessa allis, en lofti elti
 miki þessa eða þe hér eða þar svo, að eigi verði áttad si í þeinn.
 Þe u mann í fæd eigi fjæri þeinn, er gott að lata ljós í flugga eða úti dyr, si
lundum, svo þeir geti, hatta hátt eða talása í horn eða lundum.

Athugasami um veldurfar.

þegar lövur safuast saman í hinum einu handvelli sumanna sumars t. l. í
Júlínánuði oða ágúst veit það í Kuld, þróðing og þurrveidri. Þessi:
frá byrjun ágúst mánaðar 1943 til 19. s. m. (og lengur) var þvert veldur og oft
nóðan hvassveidri, heidur hinum og fro. T. í nóttum. Klósiþrófin var fyrst
í nóðvestri, en 19. ágúst var hún komin í suðvestur, enda var hafis uðri
fyrir Vestur- og Norðurlandi, en þó eigi landfastur. Hú midjan mánuðinn
sýðaði uður í 64990 í Vesturlandi og stíps gáfu elbi uðri í uðum "Halauki"
vegna íss um midjan mánuðinn. Hinn 14. ágúst var hann (uðrið) genginn upp í
Heidina frá Suðurlandsundirlandi inn í sjá, enda uðurastur kvíði fyrir
Vesturlandi og uðriþað mestur í Vesturmenningu og Stafta fjellsýsta, en
þó vegara effri þá sem árestar dró.

Veldur og eytt þessi varir þessi löga fram að höfuðlegja þetta rattið í mesta leyti.

Snögg vadrabrigði uðrið jafnan í langvarandi uðri uðri en áður

var. Uðrið 1881 komu rjúpur snemma vestur heim í fjallabæli og soaf
svað þeim, en þá uðrið í halda til í hinum inni.
Árið 1906 laði áfltaffjörð og heyrdust álfri þá oft háspyrjandi í
öllum andum vöðum í sjó og vöðum.

Um tunglid (Vísu): Tunglid eignu madur nía
mánuðifann, sem það endar á;
en hinum ei, sem upphaf lóð. —
Eg sá þetta stírad í lóð.

Tilvísir-gávar.

Áustan uðri við Hnappaðelium og þar yzt, en fjöll þvo, en þó eigi áfost, en
heita Fagra stöðgar fjall og Kolbeinus stöðkannar; sjáðst þau vel og físki uðum

Seltíuninga meðan Aðrafjall steygji sígi í þau. Vestanvert við Hraappadalina
 og sudan að Hafursfelli, þau, sem Randkollsstaðir eru syðst og franskaöld og
 Hafursfelli, er fjalla klasi mikill og aði-hár, en þeir þar eru fram í mótis við
 Randamul - Þókkaldur er sem þannar er við Randamul, eru norðan um
 Randamulshjústi og yst í Hraappadalinni, syðst og vestan; Haffjardar á er
 og þar veigj norri - Hraappadalinn er þá í franskaöld notkinn milli
 fjalla þessara og stendur þaðan oft norðan gættur mittill, þó loqu sé og
 jafnvel hiti til þessja hlíða.

Árið 1918 og í marz það ár, segir séra Árnir Þórarinsson frá Stórahranni,
 það er franskaöldin á milli fjalla, austan Hraappadalinn, að þá hafi
 verið frostlaust og mitt vöður (Ortj: 6): Haulstungu hjóttaldrisstaðinn,
 en stór vöður norðan og 1/3 stíja frost á Stórahranni. Hafi mikill hafi
 þá verið allmikill á Hinnafloó og þar um, þóttur í Dalinn íi Lagdum.
 m. o. o.: Hlívöðris-garinn stáð norðan frá Hinnafloó, sudan yfir Dalinn og
 fram í Hraappadalinn, en hlýjann undan Fagrastöð og fjalli; þar settu
 oft við, að hitti er veigj í þáli og á þjóð undan fjalli þessum, en á vöðrum stöndum
 Huldastrogurinn fram í Hraappadalinn og þar mari og góð leysing, þegar
 Huldastrogurinn stendur fram í stardinn ^{er Hraappadalinn, milli fjalla.}

Grimmur steyldi, "Góu dagur þinn fyrsti, annar og þriðji," segir gamalt orðtali og
 vöður þá; en þetta í samvami við vöður og þann fyrri sumarið allt, þóttu þeir dagurinn í
 fyrstu vikunni sumars, að meðhöldum fyrstu sumardagi í sumri og hafi eyttis á þessum áur.
 Þá segja menn, að Östun dagurinn sígi sé á þjóð bróður, sé líka, þ. e. á þjóð nóstu dags eftir
 Östunlag og þóttu allt samlika að hlíðum notkinn.
 En þinn hafi almenningur samlika sígi veitir naga athygli, að hér sumarslands geti
 státtarinnar sígi fyrri en þóttu er fram í þrið. Góu, þóttu státtin sé á hvarjum lagi.
 Það er þá státtin sólarqistanna, sem sum er svo mikill, að þá er vinnu sígi
 veitir á þau góð til, en í þá vöður þá er vöðurinn, að þá er bróðir af þessum fjalli.

ladi og lagi isa og sigja, þóth frost nattu sé. Þarfar þi ad vinda m eyri
 og losa of sér du bind illakans og kuddans, en la sögu miltakid; "Vara samir
 um vor. isar". Fer þi ad fjidna, jafuval ötu maira madan frá en ofan frá, isinn ad
 vinda eins og stungla, en standa lodnetti midur i vatnið, þvi þeir kafa missis
 alla smuladum hver vid annan. Samu máli en d gagna mid illaka i lördun, ad
 hann fjidnar einu mest madan frá. Samu minn fyrir þvi, ad ylsins ofan frá gelta
 bráðlega, þegar hlýna fer i lofti, en m. a. fríðu min um ána malkans i þvinnu
 vid stjórnantráð þvi, en krumm voru hálfu leid gognu 35 em. Þykkun þlakans glett-
 undu hlýra lofti, en þvi fundu, ad min var fandi ad gers vart vid sig uppi yfir vetrar-
 hlýglum þvinnu. - Er þessi getid i öðrum stadi i athugasemum minum um vedáttum.

Urdunspán (viðauki)

Það er stáðreynd, að háflóði sjávar er á vestri til hérna með meiri flóðinu;
áffer í meiri en háflóðið hérna á sumrin til með svellflóðinu.

Það er, það, samþessum veldur?

Samvirkni raddur hitisins meistar hérna; á vestrinum til er hann meiri í
sjónum og landid Kaldara, en þangað leitar hann sömu leiddi sem á útrámsdögum
mei á sumrin, frá hitanum á daginn, til Kaldari stáðar í vottunni og í gagnstæða
átt á daginn eða frá sjónum, samþá er orðinn Kaldari en landid. Við hitanum bálgu
er sjónum og frá flóðið hann tæra á meiri til á vestrum og tæra á svelli til
á sumrin.